

1800

Egész évre 4 frt.
 Negyedévre 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 Kármelita-tér 8. sz.

Előfizetéseket és hirdetéseket felvesz
 a kiadóhivatal.

Győr tündérei.

(Allegoria.)

— Szavaltta a „győri jótékony nőegylet” tavaszi mulatságán, folyó 1887. évi június hó 8-án, a szerző. —

A hol ötelkeznek: Duna, Rába, Rábcza,
 Hol a szél a bájos berkek lombját rázza,
 Füttyölve, dudolva régi szép regéket
 A legelső népről, aki ide tévedt;
 Amikor vadon volt s ingovány a környék.
 Egy házból sem állott a nagy, a szép Győr még:
 Hol három folyónak egybeömlik árja,
 Ridegen, magában tar fejü fa állta.

Megvolt mind az ága, ám levéltelen mind,
 Nem égett a napfény virágján, gyümölcsin.
 Árnyéktalan alja nem adhatna enyhét,
 Hogyha ember járná a sötét, vad berket.
 Csak a három víznek három szép tündére
 Jár mulatni éjjel a fának tövébe,
 Játékukat ember lépte nem zavarja,
 Együtt zeng dalukkal habok halk csobajja.

Föltekint a Duna a tar koronára.
 „Mért bánatos, csüggedt, mért oly nagyon árva?
 Gyöngyház palotámnak legyen ékessége,
 Tar gallyait földje sötét lombnak éje!
 Ezer kis levélre írom ajándékom,
 Szép legyen, virító, tündöklő kaczeron!
 Nem csupán az éjre, magamnak szépítem,
 Szép legyen, mikor már nem is leszek itten.”

És a fának minden nagy meg apró ága
 Elrejtőzik ringó, lombos koronába.

Földig hajló zöldje Rábát simogatja,
 Mintha néki szintén hálát mondogatna.
 És a szöke Rába, huga kék Dunának,
 Új ajándokot szán a megszépült fának,
 Hinársuhogóval megcsapkodva lombját,
 Giliczető, édes, csábos szókat mond hát:

„A merre jár a
 Folyókám árja,
 Zöldékü dombok
 Alatt osont ott;
 Fűzeknek, nyárnak
 Lombjai zárnak
 Körükbe nyiló
 Réteket.
 Milljom virágon,
 Harmatesillámon
 Villog remegve
 A napsugár.
 Borágnak zöldje
 Borul a földre,
 Mely utat enged
 A csermelyeknek,

Vigan csacsogva
 Sás közt lopózva
 Hogy mind keblemre
 Jöjjenek.
 Mi ékes tájék,
 Virágmezőség!
 Mi szép, mi bájos,
 Mi kellemes! . . .
 Néked is hoztam
 Virágot onnan,
 Sugárban furdót.
 Gallyadra tüzd őt!
 S ameddig élsz csak,
 Mind megcsodálnak.
 Gyönyöre lészel
 Mindenkinék!”

Szólt a Rába tündér. S nem marad a Rábcza,
 Két nővére mellett nem marad el hátra.
 Egyik szépet nyujta, kellemet a másik,
 De a szépség, kellem, jóságra is áhit.

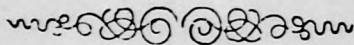
Hófehér kebléről a tündér leányka
Aranyalmát old le és igéz a fára;
Csengő énekszója elszáll habról-habra:
„Legyen a gyümölcsöd áldott mindenkorra!”

És im eltűnének
A játszó tündérek,
Csak egy habfodor van
A hármass folyóban.
Tán fehér nyakuknak
Csipkerójt usznak
El a végtelenbe,
Messze tengerekbe,
Megsemmisülésbe.

S a fölékesített fa alakját váltja,
Lesz belőle földnek gyönyörű leánya;
Kiben egyesülve jó szív, szépség, kellem,
Mely szívet meghódít, küzd a balsors ellen,
Mely keserűt enyhít, letöröl sok könnyet,
S jó szándéka semmi gáton meg nem törhet.

Amerre virága hullott a szép fának,
Mindenütt a földből uj meg uj lány támad.
Ha elhervad egyik, visszatér a földre,
De a jó szív itt lenn megmarad örökbe.
Igy kapták a nőktől, akik régen éltek,
Örökségbe minden, akik mostan élnek:
Kellemet, szépséget és a szív jószágát,
Mely ma ékesíti Győrnek minden lányát.

Sziklay János.

Garabonciás Diák iszonyatos átkaiból.

Légy rendező egy táncszal, irodalommal,
szavalással stb. stb. stöbbivel összekötött
nyári mulateágon!

Akkor legyen 1000 forintod, mikor Zalew-
skyt elfogod!

Légy hat évi börtönre ítélve s a győri
fogház helyett a győri városház egyik föld-
szinti hivatalhelyiségébe csukjanak be!

Légy polgármester, vagy városi tisztvi-
selő ez idő szerint!

Annyi legyen a haragosod, ahány aspiráns
van a városi állásokra!

Pagát Pepi ultimói.

Roszzul nevelik az ifjúságot, már nem
is meri a meggyőződését kimondani! Én pél-
dálul a vizsgán a kérdésekre meggyőződésem
szerint felelgettem, a professzoraimnak ellen-
kező meggyőződések voltak: elbukttak.

Az egész függetlenségi programban
legjobban tetszik az önálló bank eszméje.

No az a párbaj, amit Pulszky meg
Kaas vívtak Verbászon, igazán modern pár-
baj volt: nyilatkozatokra ment!

Kérdi tőlem a Marcsi: hát mi a külömb-
ség a mostani és a kivánt önálló hadsereg
között?

Az, mondom neki, hogy ez a mostani
ön=futó, a másik meg ön=álló akar lenni

„PHÖNIX.“

Későn érkezett kéziratok, melyeket a rendező bizottság szives engedelmével a „Garabonciás Diák“ közöl.

*Évvi pénztár áll magában
Élhagyott, sötét szobában,
Felnýtődniek és fizetne,
Csak hogy pénze messze, messze
A letteriában.*

S—ó L—s.

Jobb ma egy mellszobor, mint hel-
nap egy álló semmi.

Kisfaludy Károly.

Jaj a hátam, jaj a hátam,
Oda van!
A bajcsi programbeszélők.

„Tied vagyok, tied hazám.“

Deficzit.

„Lemondani, lemondani,
Könnyű nektek ezt mondani!“

Hm. Hm.

Multadban nincs öröm,
Jövődben nincs remény.
Rábaszabályozás.

Ejnye, mi az Istennyila,
Üres ez a ládafia?
Üres ám —
Pedig de olvashatnám!

A pénztárvizsgálók.

Nyugosznak ők, a hős fiak
Duló ivás után,
Három nyul s czirmos Wein őket
Asztal alá iván.

Hasfy.

Szobor vagyok s nem fáj semmi tagom,
Mert nincs s nem lesz, ezt az egyet tudom.

Kisfaludy-szobor.

Arany kalászszal ékes rónaság,
Melynek fölötté lenge délibáb
Enyelgve üz máskor játékokat:
Ismersz-e még? oh ismerd meg fiad!
Alföldi Árviz.

„Nem úgy van most, mint volt régen,
Nem az a nap süt az égen.“

Vaskalapos Dénes.

„Mintha nap volna mindenik,
Oly tündöklők e szellemek.“

Győri gázlámpa.

„Nagy lak áll a Kis-Duna mentében,
Oh mi drága e lakocská nékem.“

N. N. a Zánthó-bástyához.

„Bérczről visszanez a vándor,
Vigan int kies hazája,
Ott mosolyog kebele,
De a messze távozonak
Zsebe postapénzzel van szinig tele.“

Zalewsky.

„Itt az irás, olvassátok
Érett észszel, józanon.“

Választási ebéd-bárcza.

„Földiekkel játszó
Égi tünemény,
Mandatumnak látszó
Csalfa, vak remény!“

Egy jelölt.

„Nem mondom, hogy szeretlek,
Mi haszna mondanám.“

Sz.-hoz a Központ.

„Este jött a parancsolat
Violaszin pecsét alatt:
Barossra kell leszavazni,
Különben törni, szakadni.“

(Posta, vasut, rábaszab. stb.)

Hja, hja!

Söprik a pápai utczát.

Berzeg nem söpörnek engem!

Ujvárosi főut.

AZ ÉN MOSTOHA-NAGYBÁTYÁM.

— Rajz. —

— Felolvasta a „györi jótékony nőegylet“ tavaszi multságán, folyó 1887. évi június hó 8-án, a szerző. —

Külsejéből nem maradt meg egyéb az emlékezetemben, mint a pelyhedző szőke szakál, meg a szelid kék szem. Ez a két emlékeztető jel tehát nem vihetne a nyomára, ha gazdag volnék s kegyeletes passzióból fel akarnám ásatni a schleswig-holsteini sánczokat, melyek egyike alatt bizonyosan épségben maradt a csontváza, ha eddig ki nem szántotta valamely emberséges dán paraszt s el nem adta olesó pénzért egy hamburgi czukorfinomító kóbor-ügynökének.

Azután meg nem is volt sajátképen rokonom, hogy annyira csüngnöm kellene az emlékének. Mostoha fia volt a nagynénémnek, aki hozzám is mostoha volt apai részről. De a kis városban még husz évvel ezelőtt is atyafi számba ment nemcsak a koma, hanem a jó barát is; nem csoda tehát, hogy mostoha nagybátyám emlékét mindig olyan érzés fátyolozza körül a szívemben, melyet bátran nevezhetni őszinte szeretetnek.

Pedig, amint mondom, alig-alig emlékezem már reá. Jóformán csak a neve, Miska, jut eszembe. Elgondolom, hogy most egygyel több embert szeretnék, ha ő is élne. És talán megtanultam volna egy csomó bolondságot, veszett tréfát, ha közlemben marad. Talán többé emeltek volna a bolondságok, mint ami most vagyok; vagy talán hamarabb eljutottam volna én is oda, ahova ő jutott. Ami rám nézve nem volna veszteség, a világra nézve meg már épenséggel nem.

A huga menyegzőjén hallottam utólján kaczagását.

Az ifju pár nem utazott el délután, mint most szokás, mikor alig hagynak még a vendégnek is időt az evésre, a fiatalokat meg éhesen kergetik a vasuti kocsi, lakjanak jól a szabad esőkből. No de nem is utaztathatták volna el olyan könnyen az új házasságokat: mert a vasutnak még csak a hírének ismerték városunkban, jó egy napi járóra kanyarodott el másfelé. Kocsira ültetni meg nem lett volna emberséges cselekedet, kivált téli időben.

Tél elején volt a lakzi Miskáéknál. A nász-nép ott maradt késő estig, telt poharak, pupozott gyümölcsös tálak, cigánymuzsika mellett. A három nagy szobából kitakarítottak minden butort, az asztalokat és székeket kivéve, melyekhez még inkább beszegődtették a szomszédok asztalait és székeit is. Minthogy faluról is jöttek rokonok, jó ismerősök, Miska-papa bölcsen úgy rendezte, hogy mindegyik helybeli rokon kapott egy párt belőlük hálá-ra, már az előtte való nap.

Mi gyerekek kivonultunk a macska-asztalhoz a konyhába. De a gyerektermészet nem maradt bennünk veszteg. Minduntalan elálltuk az ajtó nyílását, hogy bekanditsunk a vendégseregre, amilyen fényeset még nem látott a város, a főispáni installáció óta. A rend úgy kívánta, hogy a nagyobbak furakodjanak előre s a kisebbek kereszenek egy piczurka helyet, hogy beláthassanak, akár a nagyok hóna alatt, akár a vállukon át. A nagyok nem engedtek, a kicsinyek nem akartak tágitani. A versengésnek, visitgatásnak a kiszolgáló leányok vetettek véget, akik minden engedelemkérés nélkül ellöktek bennünket az ajtóból. S ha ilyenkor a közös sértődés egy fájdalmas panaszdalra hangolta sivitő torkunkat, Miska bácsi ott termett egy marék esent mogyoróval, czukros dióval s betömte jajgató szánkat.

Az est hamar leszállt. Most következett csak a mi örömünk. A homályos konyhában nem ügyelhetek ránk; majd az egyik, majd a másik szökött be saját mamája vagy egy ismerős néni mögé süteményt koldulni. Hogy ki volt benn, csak arról tudtuk meg, ha egy atyai kéz vállánál fogva visszalődította a konyhába az akaratoskodót.

Itt már nem főztek; a meleg étel mind lejárt magát, szabad volt hát a hanczurozás.

Ott benn, a hatvan gyertyával világított szobákban brugott a hegedű, zugott a tere-fere, harsogott a kaczagás. Felköszöntés úgy hiszem nem volt. Nem tudott egyik vendég sem a papon kívül. Ez meg elvégezte már a templomban; kétszer meg a pap sem prédikál. De nem az volt a dícséretes, hogy egyik sem tudott felköszöntőt, hanem az, hogy mindegyik elismerte magáról, hogy nem tud áldomást mondani, csak inni.

A férfiak poharaztak, a nők táncolni szerettek volna, de nem volt hely. Az asztalokat nem dobhatták ki, mert ahová dobhatták volna, ott már elfoglalta a helyet a többi kidobott butor.

A nők játszani akartak valamit.

De a nagy zajban semmivé lett Miskának minden ötlete.

Kijött közénk.

— Majd mindjárt szerzek én nekik multságot. Üres-e a kamara?

Megfogta kezemet s odahuzott a kamarához.

A nagy mosóteknő feküdt a közepén.

— Ez éppen jó lesz.

Fülemelte félkezével a nagy teknőt (erős volt az istenadta), félretámasztotta. Azután leszedte egy-

másról a káposztás köveket, melyek még nem lettek a hordóra, mert csak nem régen tiporták be a káposztát. A köveket elhelyezte szépen s rájuk állította a teknőt.

— Ejnye olyan mint a koporsó, — szaladt ki a számon.

— Hiszen az lesz, Jankó.

— Ne bolondozzék, bácsi!

— Majd meglátod mindjárt. Bemegyek, el hozom a fekete kendőket a fogasról.

(Akkortájt minden asszonynak volt nagy feké te, fejre való kendője.)

— Hát az minek?

— Majd meglátod. Maradj csak itt.

— De bizony én nem maradok itt, — feleltem félénken.

Ludbórzott a hátam a koporsótól. Már is láttam a fekete teritős ládát, a szemfödőt; de már azt is, mintha valaki feküdnék alatta, talán éppen én...

— Bibaszt! — szólt rám Miska bácsi. — Akkor hát menj át Erdősiék boltjába. Nesze, itt a pénz. Hozz egy kis üvegben spirituszt. Üveget majd adnak hozzá. Jól vigyázz: sikos van, össze ne törd az üveget. Kérj egy darab krétát is... Egy krajczár ára elég lesz. Vatta az van ott benn. Egyéb nem kell.

Mire visszafordultam (sebesen futottam a sikamlós kövezeten), már elkészült Miska a tréfára. Hozott egy öl fekete kendőt, meg két viasz gyertyát. Szokás volt gyertyát osztogatni minden módosabb temetésen. Miska-papa a jámbor polgárok rendje szerint hűségesen elvette valamennyit. Ott függtek sorban az almáriomjának ajtaján, mint a nyakkendők. Miska könnyen hozzájuk férközhettek a vendégomolyban is.

Beterítette a teknőt a fekete kendőkkel. Két uborkás hordót a fejéhez huzott; rájuk tette a gyertyákat. Azután elszedett a vakablakból két cseréptányért, amilyent a muskátlis cserepek alá tesznek, és amelyekből zsiros méceset csináltak annakelőtte a cselédek. (Akkor még a patikában árulták a petroleumot.)

Bámész ajakkal lestem, mit csinál.

A többi vendég-gyerek is körém csoportosult; borzalommal szemlélve a fekete teknőt, melyre kísértetes világot vetett a két viaszgyertya. Rázta mindegyiket a hideg, hanem azért egyik sem mozdult volna el onnan.

Miska beletette a pamutot a cseréptányérba, leöntötte a borszeszszel s meghintette a kréta porával.

Odatartotta a gyertyához.

A kékes-sárgás láng felcsapott a cserépből. Egymásra néztünk. Haloványak voltunk, mint a fal.

Miska letette a lángzókat a hordóra s belemászott a teknőbe.

— No most meghalok! — mondá nyugodtan.

Egy pillanatig dermedten álltunk meg. Aztán futottunk egymás hátán keresztül bukva, be a mulatókhoz.

Üdözött bennünket az a sápadt arc. A halálfej. A szederjes ajak. A megüvegesült szem.

Hogyan jutottam be, nem tudom. Csak azon vettem észre magamat, hogy megkapaszkodom kétségbeesetten édes anyám szoknyájában; dadogó ajkamon nem fért ki egyéb: Miska, Miska!

Anyám felugrik, Miska-papa, aki mellette ült, szintén.

Én ijedtségem daczára is önkéntelenül kalauzoltam őket a kamarához. Miska még mindig szál-egyenesen feküdt a teknőben, mint a halott. A krétás borszesz sápadt kékséggel világított merev arczára.

Miska-papa egy rántással leverte a hordóról a lángzókat: eltaposta a lobogó pamutot. Balkezével megmarkolta Miska fülét s fölranézigálta a koporsóból.

Szidni akarta, de a nagy harag torkára fojtotta a szót. Csak hebegett s hadonászott dühében. Anyám elvonta onnan s kitolta szeliden az ajtón.

— Majd elvégzem vele; — biztatá, csak-hogy távozzék.

Hogy fölkelni láttam Miskát, én is megbátorodtam. De szememet már nem mertem a fekete teknőre fordítani. Zsibongva lüktetett a vér fülemben; a csendüléstől nem hallottam a korholást, melyet Miska anyámtól kapott, csak azt értettem: Miska, Miska, ne komázz az ördöggel, mert előbb elvisz, mint gondolod!

Miska nevetett. És nevetett benn az egész társaság. Főképen, mikor látták, hogy Miska belép a szobába. A gyerekek borzasztókat meséltek. Mindjárt gondolták, hogy az a bolondos fiu már megint riasztgatja a gyermekeket. De hát mit is tett?

— Meghaltam; felelt Miska kesernyés tréfával.

A társaság egy része nevetett, más része elkomolyodott.

— Okosabb tréfát is gondolhattál volna ki! szölt keresztanyja, a keszi ispánné.

Miska nem felelt rá, hanem leányához, Rózsához fordult.

(Vége köv.)

Sziklay János.

Tilos!!!

Tilos **ötetni** (kis gyerököt), **itatni** (marhát), hanem a tisztolt választó polgároknak önni, inni egészségös.

Tilos **erőszakoskodni**; vagyis ha valakit visznek szavazni, az mög nem akar mönni, hanem erőszakoskodik, az ilyen vasra verődik.

Tilos **vesztőgetni**, tudniillik vesztőgetni a szót mög a pizt olyanra, aki ugyis jó párti!

Tilos **igérni** valamit. Töszöm föl: tilos 2 forintot **igérni** egy voksért, hanem oda köll adni azt a rozoga két bankót!

Választási hőmérő.

A jelölt megválasztása —

választás előtt 4 héttel	„több mint bizonyos“.
„ „ 3 héttel	„bizonyos“.
„ „ 2 héttel	„több mint valószínű“.
„ „ 1 héttel	„valószínű“.
„ „ 1 nappal	„nem valószínűtlen“.
„ reggelén	„lehetséges“.
„ délutánján	„lehetetlen“.

Június 17.

Egész országban e napon óriási lesz a **druck**. Nem csoda aztán, ha annyi Druckfehler származik belőle!

Az első halott.

Győrmegyének is megvan már az első választási halottja! Egy választó a pusztai járásban annyit evett-ivott, hogy megrepedt a hasa. Most lázas gyorsasággal alakítják országszerte a választók a mértékletességi egyleteket.

SZERKESZTŐI LEVELEZŐ.

Zü-zaj. Nem illik. — **P. Budapest.** Nagyon fővárosias. Nem közölhetjük a mi szerény hasábjainkon. — **R. Győr.** Jön. Kitünő. — **Balambér.** A reform nekünk is eszünkbe jutott már. Ebben a tárgyban magánlevelet írunk. — **Füles szem.** A kortesnóta egy kissé parlagi. Hanem — a személyeskedések leszámításával —

van benne egy pár ötlet, ami besegíti legalább ebbe a rovatba:

Igyvan dejelvan.

Győrvárosnak népét a Baros akarja,
Azthiszi K—te majd ő hozzá varja,
K—te Nándornak üres a tömlője,
Közelve a Duna meg tölti belőlle.

Dehiába üres, dehiába tölti,
Ura követségét soha kinem költi,
Ott hadják ivói a kapufélfánál,
Oda álnak hova, Hentaller és Orban.

Furesa eset történt Szabadhegyen,
Voltumokat vetnek a szántó földeken,
Vidám aratasra számít a vetője,
De én csak azt mondom parélesz belőlle.

Uj városban is lobog Orban Balázs zászló,
Nemveszi aztle sejobor! se szépszó,
Baros Gábórnak egy pár busangó vitéze,
Nemviszi ujjáros népit a jégre.

Nádorváros népe mind rába a szélben,
Oly álhatatlan aző elmejébe,
H—sy Rezső suttoga fülibe,
Hogy bizza lelkét a Baros kezire.

Nefélese senki Nádorváros népit,
Nemviseli többé Baros az ő képit,
Erősen áll H—sy kezében a kortes páleza,
De azért eljön szavazni az Orban Balázsra,

R—ch Fr—es magát prókátornak valja,
Onekiis halik itt-amott a hangja,
Sütik Baroséknál számára a málét,
Mert ő etet legtöbb firshlit és khávét.

Győrvárosa motmár bucsujáro hellett,
Keresik az üdvöt boros kancsó mellett,
Derek Bejezi Jozsef, ezt a dolgot látja,
Míttegyen egyebet a fejét csóválja.

— **Naturalista.** Nem épen természetes. — **R. Benső** örömmel! — **Lajos.** Azt hiszi? Mi nem. — **Több kéziratról jövőre.**

(„**Equitable**“ életbiztosító-társaság **New-Yorkban.**) Ezen társulat egy új nagy horderejű reformmal lép a közönség elé. Ugyanis „**Uj tontina**“ jelzés alatt egy új biztosítási kombinációt vezetett be, melyek változtatlan díjtételeknél a biztosítottaknak új előnyöket nyújtanak. Ezen biztosítási terv szerint jogában áll az első biztosítási év lejártá után bármely biztosított félnek hivatását (tényleges hadi szolgálaton kívül) értesítés nélkül szabadon választani és utazásokat a föld bármely részén szárazon vagy vizen tenni. — Ha a biztosítás már két évig érvényben áll, egyáltalán meg nem támadható s ezen időtől kezdve **párbaj** vagy **öngyilkosság** avagy bármely néven nevezendő körülmény, mint téves ajánlat stb. stb. a kifizetés megtagadására okot nem ad, sőt mi több, ezen kötvények a társulat által **azonnal** a halotti bizonylat benyújtása után kifizettetnek. Az Equitable azzal, hogy a legnagyobb biztosítási törzsszel rendelkezik s hogy a világ összes intézetei között a legnagyobb üzletet eredményezi, be nem éri, hanem iparkodik ez intézményt új korszerű üdvös újításokkal tökélyesíteni. Az Equitable 1886. évben 275 millió forintot forgalmazott s ma már kétséget nem szenved, hogy az 1887-ik évben a forgalom a 300 milliót meg fogja haladni; ez oly eredmény, mely világosan igazolja, minő mérvben bírja ezen intézet a biztosító közönség bizalmát.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

SZÁVAY GYULÁ,

Győr, Kármelita-tér 8. sz. II. em.

A VÁMHÁBORUHOZ.

A rögtön beállott vámháboru folytán, mely által a vámok oly igen emelkedtek, hogy a Romániába való kivitel teljes lehetetlenné vált, szükségessé látja az **Universal kiviteli iroda Bécsben**, az összes **Romániának** szánt árukat a rendes értéke felében eladni, csak hogy a nagy árukészletet csökkentse és a legszigorubb jutányosság bizonyítékául, minden nem tetsző áru visszavételük, amiért is minden megrendelés veszteség nélküli.

Nagy készlet brüni **öltözet-szövetek** ösz- és télre, tiszta gyapjuból teljes uri öltönyök. Egy db 4 frt 75 kr. Legfinomabb 6 frt 75 kr.

100 db **kautschuk esőköpeny** borítóval, vízhatlan, felöltőnek is viselhető. 1 db 8 frt 50 kr.

250 tuczat **férfi-ing** finom, angol chiffonból, négyszeres mell, tetszés szerinti nyakbőszéggel, dbja 1-50, tuczatja 16-50. Legfinomabb chiffonból és kivitelben á la France, dbja 1-70, tuczatja 18-80, finomabb dbja 2 frt, tuczatja 22-50.

25 tuczat **női kötény** zephyrből, mell- és vállszalaggal, szép díszítéssel, dbja 90 kr.

300 db rips-garnitúra le gompásabb színben, áll: 2 ág yterítő és egy asztalkendőből, körül selyemzsinórral és bojttal, 1 garnitúra 5 frt.

30 tuczat **női alsókabát** legfinomabb szürke vászonból, kötött, bordűr- vagy csipkével, dbja 90 kr, ugyanaz vöröscرتونból dbja 1 frt 40 kr.

500 tuczat **zsebkendő** szegélyezett színes szelvével és szép kiállításban. 1 tuczat uraknak 1-20, 1 tuczat nőknek 1 frt, 1 tuczat vászon-zsebkendő 2 frt 50 kr.

175 db **prosnitzi kék barchent**, 1 db (30 rőf), igen finom, csak 6-90.

375 db **kivarrott ág yterítő** vörös és török cretonból, eleg. kivarrott, teljes hosszúságu és széles, a legnagyobb ág y számára, 1 db 3 frt.

300 tuczat **női ing**, legfinomabb angol chiffonból és valódi svájci csipke betéttel, I. minőségű dbja 1-70, II. dbja 1-50, tuczatja 16-50.

500 tuczat **lepedő**, jó, nehéz bőrvászonból, varrat nélkül, a legnagyobb ág yra elégséges, $\frac{3}{4}$ széles, dbja 1-50, tuczatja 16-50.

450 db **asztalterítő**, áll egy asztalkendő- és 6 szerviettből, vászon damaszt, pompás kivitelben. 1 garnitúra 4 80.

Cs. kir. szab. eng. **Phönix-ezüst evőeszköz**, örökké fehér marad, 6 kés, 6 villa, 6 kanál és 6 kávéskanál. Mind a 24 együttesen csak 5 frt.

Serviették, fehér vászon, $\frac{3}{4}$ négyzetben, 6 db 1-50.

1500 db **kar-ék**, legfinomabb arany-másolat, művészi gyémánttal, a valóditól a szakértő általem különböztethető, elegans, dbj 1-50 krtól 2 frtig.

500 tucza **uri alsónadrág** a legjobb vászon vagy croiséből, kötővel vagy gombbal 6 db 6 frt.

600 db **Jute garnitúra**, áll: 1*asztalterítő- és 2 ág yterítőből a legújabb minta szerint, körül rojtjal mind a három terítő, 5-50.

2500 drb **Jute-függöny**, draperia- és rojtjal, elegans kiállításban, 1 ablakra 2-50, legfinomabb 3-50.

Asztalkendők, minden színben, $\frac{1}{4}$ nagyságu 3 db 3 frt, $\frac{3}{5}$ nagyságu 3 db 4 frt 50 kr.

Ágyszőnyeg, vastag flanelből, jute-béléssel, állat- és tájkép-díszítésekkel, ajándéknak alkalmas, 1 pár 2-50.

Csak 1 frt 50 kr egy pár fülbevaló, valódi arany, hitelesítve, 6 karátos, finom kövel foglalva, bársony tokban, igen elegans.

1 db (30 rőf) **fehér zsinór barchent**, finom minőségű. Csak 6 frt 75 kr.

Konyha-törülközők, szürke vászon, hosszu és széles, 6 db 80 kr.

164 db **nyak-ék** francia arany-másolatból, mesterséges gyémánttal, csak 2 frt 50 kr.

200 db washingtoni **Remor-toir-óra**, ezüstözött nickel vagy aranymásolat, kules nélkül, fogantyúval felhuzandó-mechanikai mutató készülékkel, lapos üveg, email-lap és percmutatóval, percze igazítva, pontosság-készülékkel, a legjobb óra a világon. Lánczsal együtt 8 frt 50 kr, 5 évi jótállás.

Csak 3 frt 75 kr egy valódi aranygyűrű, hitelesítve, 6 karat, mesterséges gyémánttal, tokban. Hallatlan!

Utazóplaid-szifj 75 kr.

Kávé-serviették, vászon, minden színben, 6 db 1 frt.

SZIVES MEGFIGYELÉSRE! Kéretik a t. közönség e hirdetést megőrizni.

Levelezés minden nyelven. — Az árucarnok hétköznap egész napon, vasár- és ünnepnapokon csak délig van nyitva.

Minden megrendelő, ki egyszerre legalább 20 frt árut megrendel, egy valódi 6 karátos aranygyűrűt türkis- és gyöngyfoglalattal kap ingyen.

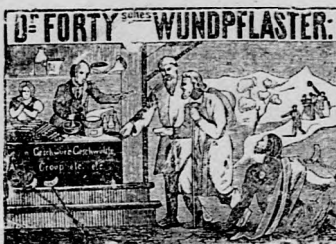
Szállítmányok az árösszegek előzetes, vagy utánvét mellett, eküldése mellett. Megbízások intézendők:

S. Löw, Universal-Export-Bureau. Bécsben, II. Nordbahnstrasse 26.

Kéretik e czímet figyelembe venni, mert hasonló értelmű hirdetések csak utánzások!

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általános, kitünőnek elismert gyógytapsz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalomt csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszersmind gyógykeres gyógyulást eszközöl különösen bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesöhurut, lörkés barnaság, hártágyik (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás, szúrás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrázás, darázs- vagy méhszúrások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzódások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzött daganatok, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar (carbunculus, pustula) máltán valóságos enyhszernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a betegek kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemű szálfka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapszhoz rövid idei használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára: a kisebbnek 50 kr, a nagyobbknak 1 frt**, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

ligna), megkeményedések, genyedések, vérkelések, minden mirigybetegségek, görvélves fekélyek, fagydaganat, ujjféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszivacs, esontszú, kifeczmitás és megrándulások, helyi csúz, továbbá a szülés utáni lábsebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét megelőzésével — egyedül ezen jeles sebtapsz használata által menekült meg. A fül nyilolás, nemkülönben a torok mondolák gyuladásánál hathatós szolgálatot tesz. — Hólyagtapsz vagy mustárlisztből borogatások után használta a méltán valóságos enyhszernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a betegek kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemű szálfka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapszhoz rövid idei használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára: a kisebbnek 50 kr, a nagyobbknak 1 frt**, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet; miundenki megíthatja, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amilyeneket gyakran olvashat az ember. Tekintetes Ur! Mélyen tisztelt férfit! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított tapszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Práger Béla nagy kanizsai gyógyszerész ural a tapsz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összeköttetést nyitni. — ezt annál inkább is kívánom, mert ott — hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog örüdeni, mert igazán megvallva, e tapsz megbecsülhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segélyével segitettem, a számosak közül csak ezt említem fel:

Az eszterengnyei bíróné alig 3 hetes csecsemőjét a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyuladást idézvéen elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbeesés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalomról, szóval e kínos állapotról meggyőződtem, eszembe jött Önnek tapsza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képzelve el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlőn a gyuladásnak homályos jelei láttattak, így e szegény nő az Ön kitünő tapsza folytán nemcsak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kelleméességét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbedéstől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült uriháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyuladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaterjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, mig végre az Ön tapsza itt is a leghathatósabbban működött, a gyuladást s ezzel a lázt is eloszlatta; nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltetik, természetes, hogy többnyire a szenvedők közt osztatik ki, kik nem tudják elegendőleg a jótékonyágot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálója, Nagy Kanizsa, 1876. június 17-én. **Kovács szolgabíró, s. k.**

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerertárában Győrött: Stirling Károly, Lippóczy M., Mehlschmidt József gyógyszerész urnaknál. Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője Forti László, Bpest, I. Nádor-u. 1. sz.

Huzás
 már a Jövő Héten.

11 sorsjegy
10 ft.

KINCSEM-SORSJEGYEK

à 1 ft.

6 sorsjegy
5 ft 50 kr.

Főnyeremény Készpénzben

50.000 ft.

Továbbá

10.000 ft, 5000 ft 20% levon. || 4875 pénznyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók:

A magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában,

Budapest, Váci-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók ezen lap kiadóhivatalában,

ugyszintén

Fürst M. L. urnál és Kölcsei Adolf urnál.